

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Petri Dasypodij Dictionarivm Latino-Germanicvm Et Vice Versa Germanico-Latinum

Dasypodius, Petrus

Argentorati, [circa 1630]

Petrus Dasypodius ae quo lectori salutem

[urn:nbn:de:bsz:31-107333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107333)

PETRVS DASYPODIVS
ÆQVO LECTORI
SALVTEM.

QVANDO QUIDEM RES ITA
postulare videtur, ac dudum ego *επι λογοντιω
ινεδ υναμωλω*, rogo, Lector, ne graveris eandem
causam tertio me nunc audire declaman-
tem: vel isto nomine, quod in tuam rem
non nihil id, ut spero futurum sit. Superiore
anno Dictionarium hoc Latino-germanicum
opere prius tumultuaria per Typographum in publicum
emissum, non modò castigatius, sed etiam locupletius, ut ite-
rum excuderetur, seduld quod in nobis fuit, curavimus, rati
quibus prior & informis ille fœtus non displicuisset, fieri non
posse, quin idem nitidior paulò, majoreq; cura formatus, ma-
gis esset placiturus. Nec opinionem nostram fefellit eventus.
Etenim intra breve tempus admodum, exemplaria quotquot
excusa fuerant, non solum distraxit Calcographus, verùm ve-
niebant etiam quotidie qui plura flagitarent. Quo factum
est, ut celerius quàm destinaverat, hanc tertiam editionem
adornare sit coactus, me quoque interim, haud segniter alla-
borante, ut quicquid vel amicorum adnotaverat diligentia,
vel lectio nobis autorum suppeditaverat, adjiceretur. Est
enim ejusmodi liber argumenti, cui subinde citra modum pe-
nè fieri possit accessio. Dum igitur inter manus versatur opus,
& jam ad umbilicum festinat, ecce tibi suo strepitu, quasi So-
rice quidam se produnt. Qui sive quæstus majoris faciendi
gratia, sive quod animo parum æquo ferunt alienam fœlicita-
tem, non veriti sunt falcem in alienam, quod aiunt, mittere
mellèm. Quid enim dissimulem id, quod sentio? Posteaquam
semel atque aded primus ego humilem quidem hanc, sed neu-
tiquam, reor, inutilem suscepi provinciam: sic meam jure
quodam factam esse censeo, ut nemo deinceps temerè me vi-
vo, & inconsultò in eam grassari debeat. Non quòd obstare
velim aliis, quicunque literis instructi feliciter, in hoc genere

);(ij

AD LECTOREM.

melius quid præstare possint, quò minus tentent, quod ego facere sum ausus. Imò hortor eruditiores, contendat aliquis nostrum laborem supervacaneum, & ociosum reddere. Sed meo nomine cum aliorum incommodo suum ad questum neminem putò bonum virum abuti decet. Multò minus emblemata quædam ex nescio quibus petita libris nostro passim inferere, vel ordinem denique pervertere, qui doctis merito probatur, quoq; nos non temerè sumus usi. Propterea quod dum primæ positionis vocabulo composita simul, & ab eo deductitia subjiciuntur: facili puer opera totam ipsius progeniem & cognationem videt, ac memoria citius complectitur. Id quod non minus alii, quam nos in pueris instituendis, quotidie re ipsa experimur. Iam quæ causa præcipuè cum me, tum viros quosdam doctos, juvenutis in literis provecum juvare gnaviter studentes, permoverit, ut id operis primùm conscriberetur, testati sumus pridem. Et nihil obscurè nimirum qui linguam latinam vel mediocriter callent, intelligunt, cuius monetæ vocabula nos *υπερπεριτυνη* congregaverimus. Cur igitur suaves isti homines dictitant, authores me suppilasse prærancidos illos: ad quorum nomen protinus omnes docti nauferant: quousque jam annos complures à Scholis prorsus exulasse manifestè constat? Quam declarant egregiè, cum ista jactant, nihil se neque cerebri, neque frontis habere penitus. Est & Typographo nostro non levis ab illis injuria illata, viro certè si nihil aliud sit, tamen hoc nomine bene de universa juventute Germanica merito: quod suis penè solus consiliis & sumptibus effecit, ut exiguo sanè pretio nostris nunc fruantur laboribus, quicumque volunt, ac se per illos juvari posse sentiunt. Sed ille suam jus persequetur propediem, facileq; dubio procul obtinebit Privilegio munitus. Ad aliud venio, quod quoniam ad plures pertinet, adeoque ad juventutem, cujus studiis promovendis noster omnis desudat labor, haud abs re gravissimum censetur, id verò tale est. Cum superioribus aditionibus nonnihil accesserit, tamen si fortasse non ad multum est, tamen studiosi quicquid est, quia ad linguæ latinæ scriptores facilius intelligendos sibi commodare vident, in lucro ponent, id inquam totum, quò minus ad quenquam pervenire potuisset, istorum conatus avertere studuit. Nam nostram editionem quamlibet elegantem, castigatam, & locu-

AD LECTOREM.

& locupletatam cum illorum scilicet putidam & mendosam, licet minoris tamen vendibilem habere potuissent, pauci ^{βιβλιοφίλοι} quod plerique pretium potius quàm utilitatem librorum stultè spectare solemus, emissent. Quæ res, utcun- que sentiant alii, me quidem unicè permovit, cum alia dissimulare fortassis, ac silentio transmittere potuissem, ne hominum istorum studia te latere sinerem Lector. Præstat enim in tempore nosse, quo cavere scias melius illos, à quibus ali- quod incommodum habeas expectandum. Quare boni con- sulas etiam quod fecimus, nostrisque laboribus pro tuo can- dore, quemadmodum hæctenus, favere ne desistas. Excus- dant alii, versos, aut perversos Calepinos, Typographo pro- pter amorem singularem cum in me, tum in alios studiosos Dictionarium nostrum donavimus. Ex illius igitur unius officina, si fortè opus habueris, aut usui fore speras ex- emplar compares rogo. Vale, Argentorati

octavo Kalend. Martias, Anno

M. D. XXXVII.

):(iij